

Tale ved Nomos' høstmøde 28. september 2008

– af Asger Trier Engberg

Goddag, mit navn er Asger Trier Engberg, filosof med udgangspunkt i Vallekilde Højskole.

Jeg har nok været lidt af en filosofisk pirat de sidste par år, sejlet i hemmelige vande uden for de etablerede kredse. Det har været både godt og skidt, og jeg er derfor taknemmelig over at komme ind i varmen her hos jer. Jeg har glædet mig meget til at holde talen og til den intellektuelle debat, vi skal have efter talen.

Udgangspunktet for mit foredrag er en diskussion jeg for et par måneder siden havde med den gode redaktør for *online* avisen 180Grader. Ole Birk Olesen mente ikke, at jeg var liberal. Formålet med dette foredrag er at gendrive denne påstand og vise, at ikke jeg, men Olesen tager fejl.

Det skal lige siges, at kritikken imod Ole ikke er personlig, men overført, idet jeg kritiserer Oles intellektuelle udgangspunkt, ikke hans person.

Først vil jeg fortælle en historie. Historien starter for omkring 70 år siden. På det tidspunkt var min oldemor Sigrid Trier Hansen på flugt fra tyskerne. Hun var højskolemor på Vallekilde Højskole og rejste upåvirket rundt fra højskole til højskole for at bevare det frie ord. Det var en uhyggelig tid, vores intellektuelle blev slået ihjel, bl.a. Kaj Munk – og da min oldemoder var halvt jøde, var hun i nazisternes søgelys. Hun var derfor tvunget til at flygte og tog hjem til min bedstemor – for at blive fragtet over til Sverige med fiskerbådene. Der fik hun noget, jeg gerne vil vise jer. Af min bedstemor og bedstefar fik hun denne guldtikrone (jeg holder guldtikronen op). Det var en sidste reserve, hun skulle have, hvis alt gik galt. På vej over til Sverige fik hun frastjålet alt undtagen guldtikronen, som hun havde om halsen. Efter hun var kommet til Sverige, rejste

Tale ved Nomos' høstmøde 28. september 2008

hun rundt fra højskole til højskole og holdt foredrag om Danmark og Danmarks frihed. Hun blev kaldt Mor Danmark.

For ca. 2 år siden var det så min tur. Danmark blev angrebet under Muhammedkrisen. Da det skete, var jeg lige blevet filosof og havde skrevet min første bog. Jeg meldte mig ind i foreningen SIAD, Stop islamiseringen af Danmark.

Det var starten på en dramatisk udvikling. Sammen med formanden Anders Gravers udviklede jeg en ny filosofi med udgangspunkt i Platon, Aristoteles, Sokrates og Grundtvig. Det var en utrolig hård tid, jeg var tæt på at blive likvideret og var reelt i livsfare flere gange. Det værste var ved en demonstration ved menneskerettighedsinstituttet, hvor en farlig masse islamister kom for at belære os om ytringsfrihed. Der blev bestyrelsen af SIAD overfaldet med jernkøller af noget, der kunne ligne autonome. Jeg var heldigvis ikke i den bil, der blev ødelagt, hvilket i praksis reddede mit liv.

Men det var samtidig også en tid med store landvindinger, hvor vi fik:

- Defineret og cementeret retsstaten og demokratiet
- Kæmpet med EU-kommissionen
- Skabt et intellektuelt forsvar for Danmark, som i dag reelt er ved at blive implementeret i praksis
- Spredt modstandsarbejdet og filosofien til store dele af Europa; Holland, England og flere andre lande
- Jeg er stoppet i SIAD nu, men skriver stadig på min *blog* www.rubicon.dk

Og Olesen, hvorfor gjorde jeg alt det? Jeg gjorde det for friheden.

Olesen beskylder mig for at være uliberal, og jeg tror, at grunden til, at han kan mene det, er, at han ser friheden ud fra et andet perspektiv end jeg. Jeg er ud af en højskolebaggrund, og Olesen repræsenterer en mere økonomisk liberalisme.

Jeg har prøvet at undersøge Olesens baggrund – og det er kun et gæt, men jeg ved følgende ting [som Ole Birk Olesen dog afviste under den følgende debat på høstmødet *red.*]:

Asger Trier Engberg

- Olesen har en kendt tilknytning til Saxo bank
- Olesen har en kendt tilknytning til Liberal Alliance

Det vil derfor ikke være helt ved siden af at konkludere, at Olesen er tilhænger af en økonomisk liberalisme. Hvis vi kigger lidt på det økonomisk liberale paradigme og dets tradition, så er det startet af en skotsk filosof ved navn Adam Smith. Han er berømt for at have tæser, som at samfundet styres af en »usynlig hånd«. En økonomisk liberal ideologi, der også går under betegnelse »*Laizzes Faire*«.

Den moderne version af den økonomiske liberalisme er bl.a. udtrykt i EU's ideer som arbejdskraftens frie bevægelighed samt frie markeder.

Hvad er problemet ved det?

Problemet er, at fuldstændig frihed fjerner moralen.

Denne bagside af liberalismen gik op for mig, da jeg læste Platon og hans kritik af det liberale athenske demokrati.

Grundlæggende er Platons kritik af demokratiet, at demokrati opløses i en umættelig lyst til frihed. Platon beskriver det demokratiske samfund i forfald som følger:

- Lederne holdes i ave af befolkningen, i befolkningens krav om frihed
- Konsekvens:
 - Ledelsen bliver uattraktiv, og kompetente mennesker vælger ledelsen fra
 - Ledelsen bliver dilettantisk
 - Lovløsheden breder sig
 - Borgere stiller sig lige med indvandrere og udlændinge
 - Lærere bliver bange for eleverne
 - De unge gør op med de gamle
 - Alle vil have så megen frihed, at de ikke bekymrer sig om loven
 - Moralens er korrumpet

Tale ved Nomos' høstmøde 28. september 2008

Pointen er, at den moderne liberalisme i virkeligheden er en formulering af demokratiets ultimative forfald. Som et konsekvens af det er den frihed, du mener at repræsentere; den økonomiske liberalisme – i virkeligheden bare dekadence. Det store problem er en manglende respekt for et andet væsentligt element i den filosofiske tradition; moralen og loven. Det er derfor, Liberal Alliance og 180Grader taber. Det Adam Smithske liberale paradigme er ved at falde, hvilket vi i øvrigt også ser i USA i disse dage.

Konsekvensen af dit liberale perspektiv har vide konsekvenser for staten. Platon fortsætter med at beskrive det samfund, som kommer efter demokratiets moralske forfald. Det er et samfund, hvor der er:

- Kaos
- Ingen lov og orden

Folk bliver så trætte af kaoset, at de samler sig om en tyrant, en Hitler, en Mussolini, og hermed fører demokrati til tyranni.

Denne udvikling ser vi tydeligt i virkeligheden, i dag har vi:

- White Pride
- HA
- Urmagere, der bevæbner sig
- Børn, der bliver røvet
- Islamisme
- Kultursammenbrud i folkeskolen
- Værst af alt går det ud over pigerne, som bliver forulempet på en måde, vi ganske enkelt ikke kan leve med

Det er ikke i orden, ethvert fornuftigt, moralsk menneske er forpligtet til at handle.

Så ville nogle måske argumentere med, at globaliseringen er uafvendelig. Men det passer jo ikke, det er os selv, der har åbnet grænserne, og vi kan selv lukke dem igen. Det er min og din handlekraft, der sætter grænserne.

Asger Trier Engberg

I følge Aristoteles er demokrati kultur. En bystat, *polis*, er kun et demokrati, fordi borgerne vil det og deltager i det. Tilsvarende er det også inden for nationalstaten, at det danske demokrati er demokrati – fordi borgerne vil det. I højskolen og i folkeskolen har vi brugt over 100 år på at danne og uddanne. Vi har givet eleverne gode værdier og uddannet dem i samtale. Denne kultur lider. Heldigvis reagerer folk således at de bliver mere demokratiske, ikke mindre demokratiske. Det er i virkeligheden det, der er omdrejningspunktet for konflikten imellem Danmark og islamisme; demokrati vs. islamisme.

Men da demokrati altså eksisterer inden for en stats rammer, giver det ingen mening med åbne grænser og arbejdskraftens frie bevægelighed. Det bryder bare demokratiet ned.

Det værste ved den økonomiske liberalisme er dog, at den reelt ikke giver os frihed, men tager friheden fra os. Ifølge Rousseau er den grundlæggende ide med demokratiet – at det giver os en mulighed for at hæve os over et af de primitive træk ved naturen; den stærkes ret.

Den stærkes ret hersker ellers alle andre steder i naturen. I et hundekobbel hersker f.eks. den stærkeste hund. Tilsvarende i primitive samfund som f.eks. den gammeldags islamiske, her opereres med ideen om fredens hus og krigens hus.

I demokratiet ophæves den stærkes ret, ved at vi bestemmer os for at samtale til enighed og overholde de demokratisk vedtagne love.

Rousseau siger det med de berømte ord; alle steder er jeg i lænker, derfor er jeg fri.

Med indførelsen af store mængder primitive folkeslag er den stærkes ret indført igen. Vi ser det over alt; i skoler, i nattelivet. Det værste ved dette er, at det går ud over dem, vi egentlig skulle passe på, nemlig vore egne børn.

William Golding beskrev denne proces i en bog, som han kalder *Fluernes Herre*.

Samfundet i *Fluernes Herre* er nettoresultatet af liberalisme i forfald.

Men hvad er så det, der skal føre os ud af de problemer, vi har?

Tale ved Nomos' høstmøde 28. september 2008

For et par år siden stod Danmark pludselig i brand. Jeg var lige blevet filosof og vidste overhovedet ikke, hvad jeg skulle gøre. Det blev til et par artikler på nogle *blogs*, bl.a. en *blog*, der hed Kimpolina – da ingen aviser ville trykke mine læserbreve.

Kampen stod om noget, som i den amerikanske konstitution kaldes for *the first amendment: ytringsfriheden*.

Ytringsfriheden kommer et sted fra, i Danmark er Grundtvig en af inspiratorerne, men helt oprindelig kommer det fra Sokrates.

Så jeg vil nu læse lidt op af Sokrates forsvarstale. Prøv at forestille jer, at I sidder i en retssal, Sokrates er anklaget for at føre de unge i fordærv, og man forsøger at lukke munden på ham. Han siger:

Min forsvarstale gælder derfor på ingen måde mig selv, som man måske skulle tro; den gælder jer. Min stræben går ud på at få jer fra at forgrube jer på dét Gud har skænket jer, ved at dømme mig fra livet. For hvis I gør det, vil I ikke nemt kunne finde en anden af samme slags som mig, en der – hvis jeg må bruge et udtryk der klinger lidt pudsigt – er blevet sat af Gud på jeres by ligesom en bremse på en stor, ædel hest, der på grund af sin store krop er noget tung i det og må holdes i ånde med stik og slag. Det tror jeg virkelig har været Guds tanke med mig: Jeg bruger jo hele min dag på at holde jer i ånde, til at drive jer frem, til at irritere hver enkelt af jer, ligesom en bremse der flyver fra det ene sted af kroppen til det andet. Sådant en bremse er ikke nem af få igen, og derfor råder jeg jer til ikke at tage livet af mig.

Pointen er, at demokrati kun flytter sig frem, hvis man kan gøre op med tabuer. Ja, at gøre op med tabuer er en af demokratiets grundfunktioner.

Så er der nogle, der mener, at man skal vise respekt for andre, eller man skal have ytringsfrihed med ynde. Det er fuldstændig urealistisk i praksis, det er ikke til at styre. Enten har man ytringsfrihed, eller også har man ikke.

En forudsætning for, at vi har en sund videnskabelig udvikling, er også ytringsfriheden. Hvis Darwin ikke havde muligheden for at præsentere sine teser, var vi stadig i klørne på den katolske kirke.

Asger Trier Engberg

Den kamp, Flemming Rose og Kurt Westergaard tog så modigt, og med så store konsekvenser for deres eget liv var en kamp for selve livsnerven i samfundet. De gjorde det fantastisk. Jeg kan stadig huske Flemming Rose, da han sad med en lille karikaturtegning over et jødisk symbol på CNN og nærmest råbte: *»It will not happen on my watch!«*

Flemming Rose og Kurt Westergaard er demokratiets fineste symboler, tak for det, Flemming og Kurt. Vi vil aldrig glemme det, vi vil altid være jer taknemmelige, og vi vil altid bakke jer op.

Det vigtigste redskab, vi har, for at klare den nuværende krise, er et redskab, der har sine rødder helt tilbage i det klassiske Egypten. Da Platon i sine unge år studerede, studerede han fire års tid i Heliopolis, lysets by. Dette ophold har været en af de væsentlige inspirationskilder til den berømte hulelignelse, som er som følger:

Mennesket sidder for enden af en hule. På hver side af hovedet er små snører bundet – snørerne løber fra hovedet og er fæstnet for enden af hulen. Således kan mennesket ikke dreje hovedet til hverken den ene eller den anden side. Lige bag ved mennesket er en lille jordvold, og bagved jordvolden går et sæt mennesker. I hånden har disse mennesker et sæt figurer – som de går frem og tilbage med. Bag ved menneskene er et lille bål, og figurerne kaster skygger på hulevæggen. Mennesket kan altså kun se de skygger, som figurerne danner på endevæggen. Bag ved bålet løber en gang, og for enden af gangen er en åbning, der fører ud i den skinnende sol. Herude vandrer filosofferne og hygger sig med hinanden. De er fuldt oplyste med sandhed. Platon giver filosofferne en opgave; at få solens lys ned i enden af hulen. Men det er uendeligt svært, for folk bliver sure, når man fortæller dem sandheden. Så begynder de at slå og er dødtristerede over at skulle flytte sig – nu var det lige hyggeligt! Kejseren har altså tøj på!

Hvis vi reelt arbejder med oplysning inden for den offentlige debat, det politiske system og det akademiske system – vil vi kunne bevæbne os med de redskaber og løsninger, der skal til for at klare demokratiets krise.

Det vil give os en mulighed for at koble tilbage til vores kulturs rødder – den proces hedder en renæssance.

Tale ved Nomos' høstmøde 28. september 2008

Hele verdens øjne hviler på os. Vi står som et af de vigtigste symboler på vestlig kultur.

Min drøm er, at vi tager det ansvar og den mulighed, at vi knytter kontakten til vores traditioner, at vi lever vores potentiale ud – og skaber ikke en italiensk, fransk, hollandsk eller skotsk renæssance, men den første danske renæssance.

Vi har alt at tabe og alt at vinde.